

den tilstrækkelige Sikkerhed for Afgiftens Er- læggelse med Hensyn til den betydelige Drifts- capital, der desuden udfordres. Og, naar et Brænderi, som kan have kostet 12 a 16,000 Rbd. at anlægge, ikke herefter kan anvendes til at opfylde den Bestemmelse, som har for- aarsaget Beføstningen, saa vil jo Forpagteren ikke kunne skadesløsholde Cieren paa nogen Maade. Han kan ikke skaffe ham Bevillingen tilbage og heller ikke godtgjøre ham det Tab, han lider ved at miste den. Iøvrigt indrom- mer jeg gjerne, at det er Cierens Pligt at sørge for, at der opnaaes den Sikkerhed, som det er muligt at faae; men det er formeget, naar Lovgivningen sætter en Bestemmelse, som paadrager Cieren et Ansvar, der er uafhængigt af hans egne Foretagender, og mod hvilket Ansvar han i det praktiske Liv ikke kan sikkre sig.

Funder: Det forekommer mig, at den Straf, som i § 21 er bestemt for Dvertrædelsen anden Gang, begaaet, nemlig Forbrydelse af Retten til at brænde Brændeviin for bestandigt, ikke kan blive anvendelig paa Brænderieieren, naar han har forpagtet Brænderiet bort. Det synes i saa Fald at maatte være Forpagteren af Brænderiet, som berøves Afgangen til at kunne udøve denne Næringsvei i Fremtiden, medens Brænderieieren jo vil være aldeles udfyldig i den begaaede Forseelse.

Ordføreren: Jeg maa oplyse, at, naar en Sædegaardseier, der eier en Kro med Be- villing til at drive Krohold, bortfæster denne Kro, og Fæsteren deraf begaaer en Forbrydelse, ifølge hvilken han taber Kroholdsbevillingen, da gaaer dette Tab ud over Sædegaardseieren, hvilket saaledes ogsaa synes at kunne komme til analogisk Anvendelse for det Tilfælde, den ærede Taler har omtalt.

Orsted: Mig forekommer det ikke, hverten efter almindelige Retsgrundsætninger eller efter Paragraphens Ord, at der kan være Tale om at anvende det andet Punktum af § 21 mod Brænderiets Cier, naar det ikke er ham selv, der har begaaet Forseelsen, men denne er be- gaaet af Forpagteren af Brænderiet. Men, da jeg hører, at Udvalget forstaaer Lovens saaledes, saa kan der vistnok være Anledning til ogsaa fra denne Side at nære Betænkkeligheder ved denne Paragraph.

Jeg har ellers ogsaa fra en anden Side en Erindring at gjøre mod samme, nemlig at den Straf, som den fastsætter for Forseelsen, er, i sit Minimum ibetmindste, uforholdsmæssigt lav efter Frd. 14de Mai 1845. Thi, naar den blotte Bestidelse af en gammel, forhenvæ- rende Svalebakke skal kunne paadrage en nok saa fattig Mand, en Huusmand s. Ex., en Mulct af fra 100 til 200 Rbd., saa finder jeg det aldeles uoverensstemmende hermed, at man kan slippe med en Mulct af 100 Rbd. for at bruge andre end de stemplede Redskaber i et Brænderi, hvorved der dog begaaes en virkelig Besvigelse af Afgiften. Den samme Uover- eensstemmelse mellem de Straffe, som her findes fastsatte, og dem, som ere fastsatte i Forord- ningen 14de Mai 1845, gjentager sig ogsaa ved flere af de følgende Paragrapher. Jeg skal ikke ved disse paany bringe det i Erindring, men dog nu henstille til Udvalget, om man ikke dertil burde tage noget Hensyn. Jeg maa iøvrigt tilstaae, at jeg troer hellere denne Uover- eensstemmelse maatte rettes ved en Forandring i Frd. af 14 Mai 1845, hvis Straffe jeg sin- der at være ubillig strenge, end ved en Skær- pelse af de her fastsatte Straffe, hvilke i det Hele efter min Formenting ikke ere for lempelige, men i sig selv strenge nok. Men det er kun den Inconsequents, som opstaaer ved at sammens- holde disse Straffe med dem i Forordnin- gen 14de Mai 1845, som jeg maatte ønske at see fjernet.

Krabbe: Mig forekommer det, at det ikke vel gaaer an at anvende Straffebestemmel- serne i 2den Passus af § 21 paa Forpagterne, thi i saa Fald kunde Paragraphens Bestem- melse meget let eluderes, idet Brænderiets Cier da kunde staae i Forbindelse med en Mand, der kaldes Forpagter, og paa den Maade gjøre sig skyldig i ulovlig Brændeviinsbrænden, saa ofte han vil, uden at den nævnte Para- graph kunde tages til Følge mod ham. Den, der bortforpagter sit Brænderi, maa, for at sikkre sig, indrette Forpagtningscontracten saa- ledes, at i det Tilfælde, at Forpagteren bliver mulceteret for Dvertrædelsen første Gang, saa er Contracten hævet.

Blechingberg: Jeg maa dog rigtig- nok tilstaae, at jeg har forstaaet den 21de Pa-